

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Štefana Micháliku a členov senátu JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci vyžiadaného **R. A.**, v konaní o návrhu Krajského prokurátora v Banskej Bystrici na vykonanie Európskeho zatýkacieho rozkazu, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 28. júna 2010 v Bratislave sťažnosť vyžiadanej osoby - R. A. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. marca 2010, sp. zn. 3 Ntc 1/2010, a takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 21 ods. 7 zákona č. 403/2004 Z. z. o Európskom zatýkacom rozkaze a zmene a doplnení niektorých zákonov sa Európsky zatýkací rozkaz zo dňa 16. decembra 2009, sp. zn. 5 St 388/09s, vydaný štátnym zástupcom Úradu verejnej prokuratúry Wiener Neustadt, Rakúska republika, na

R. A., nar. X., trvale bytom Z., občana Slovenskej republiky,

za účelom vydania na trestné stíhanie

v y k o n á

pre skutky kvalifikované ako zločin závažnej krádeže spáchanej vlámaním a vstupom s prítiažujúcimi okolnosťami podľa § 127, § 128 ods. 2, § 129 ods. 1, § 130 štvrtý prípad rakúskeho trestného zákonníka a spočívajúce v tom, že :

1/ dňa 10. novembra 2008 v K. on a M. K., J. V. a M. S. odcudzili J. P. osobný automobil značky Mitsubishi s evidenčným číslom X. v hodnote 8 000 eur,

2/ dňa 11. novembra 2008 vo V. on a M. K., J. V., M. S. a E. C. odcudzili osobám s dispozičným oprávnením firmy D. osobný automobil značky Audi A6 v hodnote 20 000 eur,

3/ dňa 29. januára 2009 vo W. on a M. K., J. V., M. S., M. R. a E. C. odcudzili M. O. osobný automobil značky Škoda s evidenčným číslom X. v hodnote 6 000 eur,

4/ dňa 29. januára 2009 v M. on a M. K., J. V., M. S., M. R., a E. C. odcudzili R. S. osobný automobil značky Škoda Octavia s evidenčným číslom X. v hodnote 6 000 eur,

5/ dňa 25. apríla 2009 vo W. on a M. K., J. V. a M. S. odcudzili G. M. osobný automobil zn. AUDI TT Quatro s evidenčným číslom X. v hodnote 15 000 eur.

II.

Podľa § 27 zákona č. 403/2004 Z. z. o Európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov **s a o d k l a d á** realizácia jeho výkonu do právoplatného skončenia trestného stíhania jeho osoby vo veci Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5 T 112/2009, vrátane výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody v prípade uznania jeho viny a uloženia tohto trestu.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 31. marca 2010, sp. zn. 3 Ntc 1/2010, podľa § 21 ods. 1 zákona č. 403/2004 Z. z. o Európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov na návrh Krajského prokurátora v Banskej Bystrici z 1. marca 2010, sp. zn. 2 KPt 3/2010, rozhodol, že :

I. sa vykoná Európsky zatýkací rozkaz vydaný štátnym zástupcom Wiener Neustadt zo dňa 16. decembra 2009, pod číslom 5 St 388/09s, za účelom vydania R. A. na trestné stíhanie.

II. Vo vzťahu k trestnému činu obchodovania s odcudzenými motorovými vozidlami vo formulácii Európskeho zatýkacieho rozkazu sa rozhodovať nebude.

III. Podľa § 27 zákona č. 403/2004 Z. z. o Európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa jeho realizácia odkladá do právoplatného skončenia trestných vecí, vrátane výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody v prípade jeho uloženia, vedených na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 5 T 112/09, a na Okresnej prokuratúre vo Zvolene pod sp. zn. 3 Pv 265/09.

Proti vyššie citovanému uzneseniu krajského súdu vyžiadaný R. A. podal sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o verejnom zasadnutí, ktorú odôvodnil osobitným podaním prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že s rozhodnutím súdu prvého stupňa nesúhlasí. Predovšetkým vytýkal súdu, že v konaní, ktoré rozhodnutiu predchádzalo došlo k porušeniu jeho základných práv, pretože nebola dodržaná a zachovaná lehota aspoň 5 pracovných dní na prípravu k verejnemu zasadnutiu a taktiež mu nebol doručený návrh prokurátora. Taktiež namietal, že prvé dva výroky napadnutého uznesenia sú pri použitej formulácii nevykonateľné. Okrem toho namietal, že vydaný Európsky zatýkací rozkaz nespĺňa náležitosti uvedené v zákone. Nedostatky sú takého charakteru, že tento mal byť vrátený štátu pôvodu. Okrem formálnych nedostatkov podľa jeho názoru bránia výkonu tohto rozkazu aj ustanovenia § 14 ods. 1 písm. e/, písm. h/ zák. č. 403/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov. V tejto súvislosti poukázal na jeho trestné stíhanie vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Úradu justičnej a kriminálnej polície Zvolen pod ČVS: ORP 355/OEK-ZV-2009, pre trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktoré sa týka zadováženia a dispozície s vozidlom AUDI A6, pričom podľa predbežného vyšetrovania prokurátora ide o vozidlo uvedené pri skutku 2/ vo formulári Európskeho zatýkacieho rozkazu. Práve preto je potrebné v rámci konania skúmať, či sa skutky uvedené nielen pod bodom 2/ aspoň sčasti nestali na území Slovenskej republiky. Navrhol preto napadnuté uznesenie zrušiť a rozhodnúť, že Európsky zatýkací rozkaz sa nevykoná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako orgán podľa § 21 ods. 7 vyššie citovaného zákona oprávnený rozhodnúť o podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť vyžiadaného R. A. je čiastočne dôvodná, avšak z iných dôvodov.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že zákon č. 403/2004 Z. z. o Európskom zatýkacom rozkaze a zmene a doplnení niektorých zákonov v ustanovení § 21 ods. 6 síce pripúšťa podanie sťažnosti proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorým rozhodol o vykonaní Európskeho zatýkacieho rozkazu prokurátorom a vyžiadanou osobou, avšak len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania Európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 14, pričom sťažnosť má odkladný účinok.

Podľa § 14 ods. 1 citovaného zákona o Európskom zatýkacom rozkaze vykonanie Európskeho zatýkacieho rozkazu justičného orgánu štátu pôvodu sa odmieta, ak

a/ na trestný čin, pre ktorý bol vydaný Európsky zatýkací rozkaz, sa vzťahuje amnestia, ktorá bola udelená v Slovenskej republike, ak slovenský právny poriadok upravuje právomoc slovenských orgánov na trestné stíhanie tohto trestného činu,

b/ bola vykonávajúcemu justičnému orgánu predložená informácia, že vyžiadaná osoba bola právoplatne odsúdená členským štátom alebo tretím štátom za rovnaký skutok za predpokladu, že uložený trest vykonala, vykonáva alebo takýto trest podľa právneho poriadku členského štátu alebo tretieho štátu, v ktorom bol vynesенý rozsudok, už nie je možné vykonať, alebo bola pre takýto skutok právoplatne oslobodená rozhodnutím justičného orgánu členského štátu alebo tretieho štátu,

c/ vyžiadaná osoba nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu jej veku trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré bol vydaný Európsky zatýkací rozkaz,

d/ skutok, pre ktorý bol vydaný Európsky zatýkací rozkaz, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak nejde o konanie podľa § 4 ods. 8; v prípade daní, poplatkov, ciel alebo meny nie je možné odmietnuť výkon Európskeho zatýkacieho rozkazu iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu,

e/ vyžiadaná osoba je trestne stíhaná v Slovenskej republike pre ten istý skutok, pre ktorý bol vydaný Európsky zatýkací rozkaz,

f/ slovenské orgány rozhodli o tom, že pre skutok, pre ktorý bol vydaný Európsky zatýkací rozkaz, sa nezačne trestné stíhanie alebo sa v začatom trestnom stíhaní nebude pokračovať, alebo bolo v členskom štáte vydané právoplatné rozhodnutie pre ten istý skutok, ktoré bráni ďalšiemu konaniu; vykonaniu Európskeho zatýkacieho rozkazu však nebráni, ak vzhľadom na osobitné okolnosti prípadu je potrebné uprednostniť uskutočnenie trestného konania v štáte pôvodu, predovšetkým z dôvodov zistenia pravdy a vykonania spravodlivého procesu, ochrany oprávneného záujmu poškodených osôb, vymerania trestu alebo jeho

výkonu, alebo ak bolo konanie ukončené z dôvodu nedostatku dôkazov alebo z dôvodu chýbajúceho podania, alebo chýbajúceho splnomocnenia poškodeného,

g/ vykonávajúci justičný orgán zistil, že trestné stíhanie alebo výkon trestu vyžiadanej osoby sú premlčané podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, a na stíhanie takéhoto trestného činu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

h/ Európsky zatýkací rozkaz sa týka skutkov, ktoré sa podľa právneho poriadku Slovenskej republiky považujú za spáchané čiastočne alebo v celom rozsahu na území Slovenskej republiky, na palube slovenskej lode alebo slovenského lietadla; vykonanie Európskeho zatýkacieho rozkazu je v tomto prípade neprípustné aj vtedy, ak skutok nie je kvalifikovaný ako trestný čin podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, alebo

i/ Európsky zatýkací rozkaz sa týka skutkov, ktoré boli spáchané mimo územia štátu pôvodu, a právny poriadok Slovenskej republiky neumožňuje trestné stíhanie pre rovnaké skutky, ak boli spáchané mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa § 14 ods. 2 citovaného zákona súd, ktorý rozhoduje o vykonaní Európskeho zatýkacieho rozkazu, môže jeho vykonanie podmieniť tým, že štát pôvodu poskytne dostatočné záruky, že vyžiadaná osoba môže podľa jeho právneho poriadku a vzhľadom na okolnosti prípadu požiadať o obnovu konania, ak v konaní, ktorému predchádzalo rozhodnutie o uložení trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, nebola vyžiadaná osoba predvolaná osobne alebo inak informovaná o dátume a mieste konania, alebo riadne zastúpená obhajcom.

Podľa § 14 ods. 3 citovaného zákona ak štát pôvodu neposkytne dostatočné záruky podľa ods. 2, môže súd, ktorý rozhoduje o vykonaní Európskeho zatýkacieho rozkazu, rozhodnúť, že sa tento rozkaz nevykoná.

Podľa § 14 ods. 4 citovaného zákona skutočnosť, že je vyžiadaná osoba občanom Slovenskej republiky, nie je dôvodom pre odmietnutie vykonania Európskeho zatýkacieho rozkazu. Rovnako sa postupuje aj vo vzťahu k vyžiadanej osobe, na ktorú sa podľa medzinárodného práva vzťahuje rovnaké zaobchádzanie ako na občana Slovenskej republiky.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že vyžiadaná osoba R. A. v prvom rade brojí proti vadám konania, ktorých sa dopustil súd prvého stupňa a následne uplatnil aj dôvody uvedené vo vyššie citovanom ustanovení § 14 ods. 1 zák. č. 403/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov. Možno súhlasiť s výhradami sťažovateľa proti postupu krajského súdu, ktorý nedoručil sťažovateľovi spolu s predvolaním na verejné zasadnutie aj návrh krajského prokurátora na rozhodnutie o vykonaní Európskeho zatýkacieho rozkazu a obhajcovi ho doručil až na verejnom zasadnutí. V tejto súvislosti však považuje najvyšší súd za potrebné uviesť, že dôvody sťažnosti týkajúce sa procesného postupu súdu stoja mimo prípustných dôvodov odmietnutia vykonania Európskeho zatýkacieho rozkazu, pre ktoré možno podať sťažnosť. V prípade, že by sťažovateľ obmedzil svoju sťažnosť iba na procesný postup krajského súdu, musel by najvyšší súd postupovať v zmysle § 193 ods. 1 písm. a/ Tr. por. a takúto sťažnosť zamietnuť ako neprípustnú.

V posudzovanej veci však R. A. oprel svoju sťažnosť aj o dôvody uvedené v § 14 ods. 1 písm. e/, písm. h/ vyššie citovaného zákona č. 403/2004 Z. z. v znení neskorších zmien, a tak sa musel najvyšší súd zaoberať vecou aj z meritórneho hľadiska. Ako dôvod na odmietnutie vykonania Európskeho zatýkacieho rozkazu R. A. uvádzal, že je pre ten istý skutok stíhaný v Slovenskej republike, resp. sa týka skutkov, ktoré sa považujú čiastočne alebo v celom rozsahu za spáchané na území Slovenskej republiky.

Najvyšší súd z obsahu predloženého spisu zistil, že vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru Úradu justičnej a kriminálnej polície vo Zvolene vydal 23. decembra 2009, pod ČVS : ORP-355/OEK-ZV-2009, podľa § 206 ods. 1 Tr. por. uznesenie, ktorým začal trestné stíhanie R. A. pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že :

na presne nezistenom mieste, v presne nezistenú dobu od 22. januára 2009 do 4. marca 2009 si zadovážil motorové vozidlo AUDI A6 S6 s VIN X., rok výroby 2002, farby čierna metalíza, ktoré je evidované ako odcudzené dňa 22. januára 2009 na území Rakúska v SIS, evidované pod číslom X. v hodnote podľa vyjadrenia vo výške 17 000 eur, na ktorom bol vykonaný zásah do celistvosti karosérie v bezprostrednej blízkosti vyhotovenia VIN na predmetnom motorovom vozidle AUDI A6 S6 s VIN X., a to tým spôsobom, že karosársky diel ktorý je nositeľom VIN čísla X., z osobného motorového vozidla AUDI A6, ev. č. X., rok výroby 1999, farby čierna metalíza, bol dodatočne zváraním

pripevnený do otvoru, ktorý vznikol v karosérii vozidla AUDI A6 S6 s VIN X., vyrezaním pôvodného VIN čísla a následne takéto vozidlo držal a užíval do 4. marca 2009, kedy bolo v zmysle § 21 ods. 1 zákona č. 171/93 Z. z. o policajnom zbore v znení neskorších predpisov, predbežne zaistené príslušníkmi OKP OVK Zvolen.

V rámci predbežného vyšetrovania vyšlo najavo, že vozidlo AUDI A6 S6 uvedené v Európskom zatýkacom rozkaze pod bodom 2/ má VIN číslo X., teda ide o to isté vozidlo, ktoré je predmetom trestného stíhania pred vyšetrovateľom polície vo Zvolene. Napriek tomu sú správne závery krajskej prokuratúry, že v danom prípade nejde o totožný skutok. Predmetné vozidlo bolo odcudzené v Rakúsku, pričom R. A. podľa Európskeho zatýkacieho rozkazu mal toto vozidlo odcudziť spolu s ďalšími v tomto rozkaze menovanými osobami. Trestné stíhanie v Rakúsku je vedené ako proti priamemu páchatelovi. Naproti tomu páchatelom zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 nášho Trestného zákona môže byť ktokoľvek, okrem páchatel'a, ktorý vec získal iným trestným činom. Vzhľadom k tomu trestné stíhanie menovaného vedené vyšetrovateľom vo Zvolene nie je dôvodné.

Neobstojí ani ďalšia námietka vyžiadanej osoby, že Európsky zatýkací rozkaz sa týka skutkov, ktoré mali byť čiastočne alebo v celom rozsahu spáchané na území Slovenskej republiky (§ 14 ods. 1 písm. h/ zák. č. 403/2004 Z. z.).

Podľa zistenia najvyššieho súdu všetky skutky uvedené v Európskom zatýkacom rozkaze boli spáchané výlučne na území Rakúska, pričom R. A. je v rozkaze označený ako jeden z páchatel'ov. Z jeho strany ide o ničím nepodložené námietky, cieľom ktorých je zmariť jeho vydanie do cudziny za účelom jeho trestného stíhania. Súd prvého stupňa v prejednávanej veci vykonal všetky nevyhnutné procesné úkony potrebné pre vyslovenie záveru o tom, či možno rozhodnúť o vykonaní Európskeho zatýkacieho rozkazu a správne konštatoval, že v posudzovanom prípade nie je daná žiadna z okolností predpokladaných vo vyššie citovanom ustanovení § 14, ktorá by bránila rozhodnutiu, že sa Európsky zatýkací rozkaz vykoná.

R. A. bol totiž vyžiadaný za účelom realizácie trestného stíhania pre trestný čin, ktorý je aj podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu (Slovenskej republiky) trestným činom. Podľa názoru najvyššieho súdu Európsky zatýkací rozkaz aj po obsahovej stránke obsahuje všetky náležitosti uvedené v zákone č. 403/2004 Z. z. o Európskom zatýkacom rozkaze

a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý zákon vychádza z Rámcového rozhodnutia Rady Európy z 13. júna 2002.

Na druhej strane treba súhlasiť s námietkou vyžiadanej osoby, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vzhľadom na znenie druhej vety napadnutého uznesenia, zmätočné. Súd prvého stupňa opomenul, že ide o špeciálnu právnu úpravu, ktorá má zjednodušiť postup orgánov činných v trestnom konaní medzi členskými štátmi Európskej únie pri vydávaní odsúdených osôb alebo osôb podozrivých z trestnej činnosti. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že Európsky zatýkací rozkaz sa vydáva pre skutok, ktorý je podľa právneho poriadku štátu pôvodu trestným činom, a horná hranica trestu odňatia slobody, ktorý sa môže uložiť pre tento trestný čin, je podľa právneho poriadku štátu pôvodu najmenej jeden rok (§ 4 ods. 2).

Pritom z ustanovenia § 21 vyššie citovaného zákona vyplýva, že súd má iba dve možnosti, ako rozhodnúť o návrhu prokurátora o vykonaní Európskeho zatýkacieho rozkazu, buď rozhodne, že sa Európsky zatýkací rozkaz vykoná alebo rozhodne, že sa Európsky zatýkací rozkaz nevykoná. V každom prípade však súd musí o návrhu rozhodnúť. Nie je možné, ako to urobil súd prvého stupňa, vyhlásiť, že vo vzťahu k trestnému činu obchodovania s odcudzenými motorovými vozidlami sa rozhodovať nebude.

Podľa § 27 vyššie citovaného zákona súd alebo prokuratúra, ktoré rozhodovali o vykonaní Európskeho zatýkacieho rozkazu, môžu rozhodnúť o odklade jeho realizácie, ak sa voči osobe vedie na území Slovenskej republiky trestné stíhanie alebo osoba vykonáva alebo má vykonať trest odňatia slobody pre iný trestný čin ako ten, ktorý bol uvedený v Európskom zatýkacom rozkaze. V prípadoch uvedených v § 26 rozhodne o odklade minister spravodlivosti. Vo svojom rozhodnutí uvedie, dokedy sa realizácia odkladá.

Ako už bolo vyššie uvedené proti R. A. sa vedie na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 5 T 112/2009, trestné stíhanie pre iný jeho úmyselný trestný čin. Trestná vec nie je ani do konania neverejného zasadnutia najvyššieho súdu skončená, hoci bol vo veci viackrát stanovený termín hlavného pojednávania. Podľa zistenia najvyššieho súdu v tejto veci Okresný súd Zvolen určil nový termín hlavného pojednávania až na 21. septembra 2010. Trestné stíhanie R. A. vedené v Slovenskej republike má prednosť pred výkonom Európskeho zatýkacieho rozkazu, pretože je v záujme Slovenskej republiky, aby sa jeho trestné konanie ukončilo čo najskôr bez akýchkoľvek objektívnych alebo subjektívnych prieťahov. Za danej

situácie v prípade R. A. existuje dôvod pre odloženie realizácie vykonania Európskeho zatýkacieho rozkazu, a preto i najvyšší súd podľa § 27 odložil výkon Európskeho zatýkacieho rozkazu do právoplatného skončenia trestnej veci vedenej proti menovanému na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 5 T 112/2009.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky o sťažnosti vyžiadanej osoby - R. A. v zmysle ustanovenia § 21 ods. 7 zákona č. 403/2004 Z. z. o Európskom zatýkacom rozkaze a zmene a doplnení niektorých zákonov sám rozhodol o vykonaní Európskeho zatýkacieho rozkazu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 28. júna 2010

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil : JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia : Alžbeta Kóňová